

Közben a társaskocsi egyik megállótól a másikig rohan, s neki máris sietve le kell szállania. Még kifelé menet is városok nevét kiabálja: Ah Bologna, Padova, Milánó. Bon giorno, bon giorno – integet kezével, s már lenn is van.

Az olaszok benn maradtak a kocsiban. Ámulva néznek utána. Semmit se tudtak meg tőle, amit nem tudtak és meg akartak tudni, de megtudták azt, amit úgyis tudtak, hogy milyen gyönyörű Olaszország ...

1933. szeptember 19., kedd, 6. old.

A pesti utca

Anyáron egy budapesti magyar Angliában járt. Egyik egyetemi városban társaságban találkozott egy úrral, akiről azt közölték vele, hogy tud magyarul. Beszélgetés közben kiderült, hogy az illető úr valóban érti kissé a nyelvünket, sőt le is fordította angol nyelvre Petőfi „Szeptember végén” című költeményét.

– Ó, ön magyar – fordult a budapesti tanárhoz az angol. – Kérem, ha hazamegy, adja át üdvözlömet Petőfi Sándornak.

Egy urat láttunk este a körúton. Nyugodtan, csöndesen lépegetett. Amikor egy kéregető lépett elé, kiskabátja zsebébe nyúlt, kivett onnan egy pár összehajtogatott rövid harisnyát, s a koldus kezébe nyomta. Megfigyeltük, hogy sétája közben különböző zsebeiből hat pár ilyen harisnyát húzott elő, ajándékozott el az utcán. Legvégül a hetedik kéregetőnek egy apróra összehajtogatott hálóinget adott, amelyet a felöltője belső zsebéből kotort elő.

Az Andrassy út elején a gépkocsi fölszaladt a járdára, összetört néhány vasrudat, s apróbb sebesüléseket okozott. Ez pontosan déli tizenkét órakor

történt. Tizenkét óra öt perckor künn a Városligetben, odaát Budán s a legkülsőbb Ferencvárosban is minden gépkocsi és villamosvezető pontosan tudta az összeütközés legapróbb részletét, s a messze városszélen rohanó társaskocsikban utazó szerelők, lakatosok és hasonló mesterségbeliek hosszan tárgyalták a részleteket.

A közös mesterségbeli érdeklődés szikrája több mérföldnyi körzetben egyszerre villant föl, s áramkörébe kapcsolt minden érdekeltet.

•

Fekete ruhás, gyöngyös-főkötős öreg néni száll föl a társaskocsira. Fölsegíti egy hozzátartozója, de eltávozik, s ő egymaga utazik tovább. A következő pillanatban már ismerőse az egész kocsi. Mindenkiel szóba elegyedik. Elmondja egész élettörténetét. Megtudjuk, hogy nyolcvannégy éves, hét gyermeke volt, de csak kettő él. Egyik magas állású hivatalnok, egy dédunokája már menyasszony. Két foga van összesen, s most egyik unokáját megy meglátogatni. Hangosan nevet, beszél. Mulattatja az egész kocsit. Egyik állomásnál leszáll. A kalauz lesegíti. Függen szalad egyik mellékutca felé. Az egész kocsi közönsége meleg mosollyal integet utána.

1933. szeptember 29., péntek, 4. old.

A pesti utca

Öt-hatesztendős kislány nyitogatja-csukogatja az utcai telefonfülke üvegajtáját.

– Nem szabad, mert összetörik az üveg – figyelmezteti őt jóakarátúan egy úr.

A kislány rá se hederít. Tovább csapkodja az ajtót.

– Vigyázz, mert jön a rendőr és elvisz – próbálkozik hathatósabb érvekkel az úriember.

A kislány tovább nyitogatja-csukogatja az ajtót.